

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سیامک ستوده

۰۸ جولای ۲۰۱۲

۱۴ جولای را به روز حمایت

از کارگران افغان و فعالان کارگری در بند تبدیل کنیم

طبق آخرین اخبار رسیده توسط کارگران افغان در ایران آزار و اذیت کارگران و خانواده های آنان توسط مزدوران جمهوری اسلامی و اوباش دنباله رو آنان همچنان ادامه دارد. مقامات جمهوری اسلامی در بیانات رسمی خود از مردم خواسته اند که با معرفی افغان های غیر مجاز با مقامات انتظامی همکاری کنند، ولی از طریق مأمورین انتظامی و شخصی خود همه جا به مردم توصیه کرده اند که هر کجا آنها را دیدند، کتک بزنند. همینطور در حالی که رسماً بیانیۀ قبلی خود مبنی بر مجازات فروشندگان مواد غذایی به اتباع خارجی را تکذیب کرده اند، عملاً به فروشندگان مواد غذایی گفته اند، از فروش نان و مواد خوراکی به ۱.۵ میلیون کارگر افغان غیر مجاز خودداری ورزند.

در یزد کارگران افغان در حالی که با مشکل مواد غذایی مواجه اند، هنوز جرأت بیرون آمدن از مخفی گاه های خود را ندارند. هنوز بسیاری در خارج شهر در بیابانها به سر می برند. به علاوه، اخبار یزد، کارگران افغان در شهرهای دیگر را مضطرب و نگران گسترش فجایع یزد به مناطق دیگر نموده است. من جمله در جیرفت، طبق گزارش یک کارگر افغان مردم در بیابان ها دنبال جای امن می گردند. جیرفت شهریست که به اخراجی های مازندران گفته بودند به آنجا بروند، ولی اخراج شدگان وقتی به آنجا می رسند، به آنان اجازه اقامت نمی دهند. اینها جزء جنایاتی است که به طورروتین در همه نقاط، شب و روز، علیه کارگران افغان جریان دارد. از جمله در جیرفت یک وانت که ۱۴ کارگر افغان دستگیر شده را به اردوگاه می برده در اثر تصادف آتش گرفته، و یکی از دستگیر شدگان که دستهایش را به میله بسته بودند در آتش می سوزد. در رفسنجان که گویا نزدیک یزد است همین یکی دو روز گذشته، طبق گزارش تلفنی یک کارگر، قسمت عقب وانت های گشت ارشاد را با توری پوشانده اند، و در حالی که کارگران افغان دستگیر شده را مانند حیوانات به درون آنها می اندازند در شهر برای شکار جدید می گردانند و برای تبدیل تحقیر افغان ها به امری معمولی به معرض نمایش می گذارند. کل این اقدامات حاکی از

اینست که جمهوری اسلامی قصد تحریک اوباش و مردم فریب خورده را برای دامن زدن به هیستری ضد افغان و جنایات متعاقب آن را دارد و بعید نیست که فاجعه یزد به نقاط دیگر هم گسترش داده شود.

هر چند در میان کارگران جوان روحیه مقاومت و مقابله با اوباش و حزب الهی ها به طور پراکنده وجود دارد ولی توده کارگران افغان همگی مضطرب و سراسیمه در جست و جوی یافتن جای امنی برای فرار، گریختن به کشورهای دیگر یا بازگشت به افغانستان و احتراز از درگیری اند. تا کنون دو مورد از مقاومت و زد و خورد در یزد در هفته اول گزارش شده است. یک مورد در کشتارگاه که در همان روز اول، زد و خورد میان کارگران افغان و اوباش از ده شب تا پنج صبح ادامه داشته است. مورد دیگر مقاومت دسته جمعی ۴۰ الی ۵۰ افغان بر روی پشت بام خانه های خود در نزدیکی کوره پز خانه بوده که با شنیدن خبر آتش زدن خانه ها، با جمع آوری اجر و سنگ، خود را آماده مقابله با متجاوزین می کنند. در این رویارویی متهورانه، کارگران افغان با پرتاب سنگ و اجر موفق به عقب راندن ۴۰۰ موتور سوار مهاجم که با پشت ترکی هایشان قریب به هزار نفر می شده اند، شده اند.

هنوز معلوم نیست چه فجایع جدیدی در پیش است. آیا جمهوری اسلامی به تحریکاتش ادامه داده، ابعاد وسیعتری از این نوع جنایات را علیه کارگران و ساکنان افغان در ایران به نمایش خواهد گذارد. قدر مسلم، آینده به حال بستگی دارد. به این که دامنه اعتراضات علیه این اقدامات ضد انسانی و ضد کارگری در داخل و خارج تا چه حد گسترش یابد. تا کنون، تشکلات شناخته شده کارگری در ایران، من جمله جمعی از کارگران سبزوار در بیانیه های خود دست به حمایت از کارگران افغان زده اند.

در خارج از کشور نیز با گسترش اطلاع رسانی ها جنبش حمایت از کارگران افغان در حال اوجگیری به نظر می آید. بسیاری از گروه ها و سازمانهای چپ در شهرهای مختلف دست به اعتراض و سازماندهی دمونستراسیون های حمایتی از فعالان کارگری دستگیر شده و کارگران افغان زده اند. علاوه بر تظاهرات سی جون در فرانکفورت، در چهارشنبه ۴ جولای نیز در تظاهراتی در مقابل عفو بین الملل در تورنتو کانادا یک هیأت افغان - ایرانی در ملاقات با مسؤول دفتر عفو بین الملل در تورنتو خواستار محکوم کردن جمهوری اسلامی به خاطر فجایع یزد شده است. در روز شنبه ۷ جولای نیز در فرانکفورت و امستردام تظاهرات اعتراضی در برابر کنسولگری جمهوری اسلامی و نقاط دیگر بر گزار خواهد شد. به علاوه، در ۱۴ جولای نیز تلاش هائی برای برگزاری اکسیون های اعتراضی در کلن، هلسینکی، بروکسل، تورنتو و احتمالا نقاط دیگر در جریان می باشد.

باید توجه داشت که دفاع از کارگران افغان دفاع از طبقه کارگر ایران و از جمله ضروری ترین وظیفه هر سوسیالیست طرفدار طبقه کراگر به شمار می رود. به خصوص در لحظه کنونی که اگر به جمهوری اسلامی میدان داده شود، ممکن است ابعاد فاجعه آفرینی خود را آگاهانه گسترش دهد. از اینرو، باید به هر طریق ممکن اعتراضات حمایتی از کارگران افغان و فعالان کارگری در بند را گسترش داد. باید ۱۴ جولای را با برگزاری تظاهرات در همه شهرهای اروپا و امریکای شمالی به روز حمایت از هم طبقه ئی های افغان در داخل ایران تبدیل

کرد. سیامک ستوده ۶ جولای ۱۶ تیر [سرطان] ۲۰۱۲